

Havne udenfor Kjøbstæderne og andre Steder i det danske Monarchie, være forbeholdt den danske Stats Undersaatter i Genhold til de hidtil gjældende Bestemmelser, forsaavidt de ei ved denne Lov ere blevne forandrede.

§ 4.

Alle, saavel Indlandiske som Udlandiske, der ville drive Handel paa Island, enten ved at føre Varer derhen eller derfra, skulle for hvert Skib, der benyttes til sliq Handel, og for hver Rejse løse et islandsk Pas, der navnlig skal indeholde Skibets Navn, Hjemsted og Størrelse, samt Skipperens Navn, hvilke Gjenstande blive at godtgjøre ved Rhedernes af den danske Consul eller, hvor ingen Consul er, af Øvrigheden paa det fremmede Sted eller et indenlandsk Toldkammer attesterede Dggevende. Naar Passet løses for et Skib, der skal seile til Island, gjælder det for Hentreisen, for de Rejser, som foretages fra Havn til Havn paa Island, — uden at Skibet midlertidigen seiler til en anden Havn udenfor Landet — og for Retourreisen til en Havn udenfor Island. Dersom Passet løses i Island for et Skib, der er hjemmehørende samme Steds, og udgaaer derfra, eller for et andet Skib, der, efterat være ankommet til Island uden Pas, er blevet befragtet af en der bosat Handlende, gjælder Passet for Udreisen og for Skibets Retourreise til Island, naar denne finder Sted inden 9 Maaneder efter Udreisen. I andre Tilfælde, hvor Passet løses i Island, navnlig naar Føreren af et Skib, som er anløbet Island uden Pas, vil løse dette i det Diemed for egen Regning at kunne drive Handel og udføre en Ladning fra Island, gjælder Passet kun for de Rejser, som foretages fra Havn til Havn paa Landet og for Skibets Udreise fra Landet.

§ 5.

Islandsk Søpasser skulle kunne erholdes hos Indenrigsministeriet, paa passende offentlig bekjendtgjorte Steder, i Udlandet hos de danske Consuler og hos Stiftamtmanden og Amtmændene i Island.

For et islandsk Søpas, der meddeles i Genhold til de i foregaaende Paragraph givne

Bestemmelser, bliver fra 1ste Januar 1855 af ethvert Skib, indenlandsk eller udenlandsk, og uden Hensyn til, om det er ladet eller gaaer i Ballast, eller til Ladningens Indhold, forinden Passets Udlevering, at erlægge 2 Rbd. for hver Commercelast. Derimod bortfalder det tidligere bestemte Pasgebyr, den hidtil paabudne Udførselsrecognition af 1 pCt. af islandsk Varer, som udføres fra Danmark, og den hidtil erlagte Afgift af 2 Rbd. 2 Mk. pr. Commercelast af Skibe, der førte Varer fra Island til Udlandet.

§ 6.

Enhver Fremmed, som fra fremmed Sted gjør Handelsreise til Island, skal, foruden islandsk Søpas, være forsynet med en Varefortegnelse, som nøiagtigen angiver Ladningens Indhold, og skal være paategnet af den danske Consul eller, hvor ingen Consul er, af Øvrigheden paa Stedet, saa og med ligeledes paategnede behørigte Attester for, at hverken Mæslinger, Kopper eller andre smitsomme Sygdomme ere herskende paa det Sted, hvorfra Skibet affeiler, eller blandt Mandskabet. For hver Klasse af disse Attestationer saavel som for den i § 4 ommeldte Attestation tilkommer den danske Consul 6 Rbd. pr. Commercelast. En saadan Varefortegnelse skal ligeledes være medbragt af de Skibe, som i Genhold til denne Lovs § 2 ville drive Handel med de af samme til Island opførte Varer.

For Skibe, som fra indenlandsk Toldsted udgaae til Island, træder udgaaende Toldstedet i Stedet for Varefortegnelsen, hvorimod danske Skibe, som fra fremmed Sted seile til Island, skulle medbringe Varefortegnelse og Sundhedsattester som ovenfor forekrevet for fremmede Skibe.

Saa snart Skibet er ankommet i Havn paa Island, skulle Passet og de fornævnte Bevisligheder forevises Stedets Politimester og paategnes af ham, hvorfor erlægges et Gebyr af 16 Rbd. pr. Commercelast, naar Skibet baade udløser og indtager sin hele Ladning inden samme Retsbetjents Jurisdiction. Men løser eller lader Skibet i Havne under forskellige Jurisdictioner, erlægges kun 8 Rbd. af hver Commercelast.

Paa hvert Sted, hvor Noget er ladet eller